

Η ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΩΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΤΟΥΣ

Δ. Σταμόπουλος^{1,*}, Π. Παναγιωτόπουλος¹, Ι. Καλογήρου¹

¹Σχολή Χημικών Μηχανικών, ΕΜΠ, Αθήνα, Ελλάδα

(*dimastam@gmail.com)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ήδη από την εποχή του Schumpeter, η καινοτομία θεωρείται μία από τις σημαντικότερες λειτουργίες των επιχειρήσεων. Η ικανότητα τους να εισάγουν στην αγορά νέα προϊόντα και υπηρεσίες, να υιοθετούν και να αναπτύσσουν νέες διεργασίες παραγωγής και διαδικασίες οργάνωσης αποτελεί βασική προϋπόθεση της μακροπρόθεσμης επιβίωσης τους στην σύγχρονη παγκόσμια αγορά.

Ωστόσο, ο ελληνικός επιχειρηματικός τομέας ως σύνολο χαρακτηρίζεται από σχετικά περιορισμένες τεχνολογικές ικανότητες, αξιοποιεί κατά κανόνα την τεχνολογία ως «έτοιμο εμπόρευμα» και παρουσιάζει χαμηλές καινοτομικές επιδόσεις με κριτήριο την εισαγωγή νέων προϊόντων στη διεθνή αγορά. Στη συγκεκριμένη εργασία, η ερευνητική και τεχνολογική ταυτότητα, η καινοτομική επίδοση και η συνεπαγόμενη τυπολογία των ελληνικών επιχειρήσεων θα επιχειρηθεί να τεκμηριωθεί εμπειρικά.

Η παρούσα έρευνα, βασιζόμενη στα δεδομένα που συλλέχθηκαν από έρευνες πεδίου κατά τα έτη 2011-2013 του Εργαστηρίου Βιομηχανικής και Ενεργειακής Οικονομίας του Ε.Μ.Π. και του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών για πάνω από δύο χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις όλων των οικονομικών τομέων, επιχειρεί την προσέγγιση και ερμηνεία των καινοτομικών επιδόσεων τους ως συνάρτηση των οικονομικών, τεχνολογικών, ανθρώπινων και άυλων πόρων τους. Για τη σύνδεση αυτή των επιδόσεων τους, μετράται πρώτα μέσω δεικτών-παραγόντων^[1] το καινοτομικό δυναμικό κάθε επιχείρησης ως συνάρτηση των οικονομικών πόρων, της τεχνογνωσίας, της κουλτούρας, της επιχειρηματικής στρατηγικής και στη συνέχεια συνδέεται με τις καινοτομικές και οικονομικές επιδόσεις μέσω σχέσεων παλινδρόμησης δομικού μοντέλου εξισώσεων^[2-4]. Συνολικά, η προτεινόμενη προσέγγιση μέσω του καινοτομικού δυναμικού παρουσιάζει μεγαλύτερη προβλεπτική ικανότητα από τις επιμέρους μεταβλητές-δείκτες που παραδοσιακά χρησιμοποιούνται αυτούσιες ως ανεξάρτητες μεταβλητές. Η παρουσίαση των αποτελεσμάτων αναφορικά με το σθένος των υπολογιζόμενων συσχετισμών και την αξιολόγηση του δομικού μοντέλου^[5] και του μοντέλου μέτρησης^[6] ως προς την στατιστική σημαντικότητα και την εγκυρότητα του ακολουθείται από την συζήτηση των αποτελεσμάτων στην οποία ταυτοποιούνται οι διαφορετικοί παράγοντες πίσω από την επιχειρηματική καινοτομία και γίνονται προτάσεις για την ενίσχυσή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] J.-B. Lohmöller, *Latent variable path modeling with partial least squares*. Heidelberg: Physica-Verlag, 1989, p. 283 p.
- [2] J. F. Hair Jr, G. T. M. Hult, C. Ringle, and M. Sarstedt, *A primer on partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM)*. Sage Publications, 2016.
- [3] J. F. Hair, C. M. Ringle, and M. Sarstedt, "PLS-SEM: Indeed a Silver Bullet," *Journal of Marketing Theory and Practice*, vol. 19, no. 2, pp. 139-152, 2011/04/01 2011.
- [4] J. F. Hair, M. Sarstedt, C. M. Ringle, and J. A. Mena, "An assessment of the use of partial least squares structural equation modeling in marketing research," *Journal of the Academy of Marketing Science*, vol. 40, no. 3, pp. 414-433, 2012/05/01 2012.
- [5] M. Wetzels, S. Odekerken, G. Der, and C. van Oppen, "Using PLS Path Modeling for Assessing Hierarchical Construct Models: Guidelines and Empirical Illustration," *MIS Quarterly*, vol. 33, no. 1, pp. 177-195, 2009.
- [6] D. Gefen and D. Straub, "A practical guide to factorial validity using PLS-Graph: Tutorial and annotated example," *Communications of the Association for Information Systems*, vol. 16, no. 1, p. 5, 2005.